

Τὸ συγκρότημα τοῦ Ρέξ, μετὰ τὴς «Βουβὲς ἀγά-
πες» ἀνέβασε τὸν «Τζὼν Φέργκυσσον» τοῦ Ἴρλανδοῦ
συγγραφέα Τζὼν Ἔρβιν, ἓνα ἔργο μὲ ἀξιόλογα
δραματικὰ στοιχεῖα, μὲ ζωνρὲς συγκρούσεις καὶ μὲ
καλοσχεδιασμένους τύπους, μὰ πὸ δὲν εἶταν φυσι-
κὸ νὰ βρεῖ ἀνάλογη στὸν τόπο μας ἀπήχηση. Γιατὶ ὁ

κύριος χαρακτήρας του, πὸ σ' αὐτὸν ὄλο τὸ ἔργο
στηρίζεται, ὁ Τζὼν Φέργκυσσον, εἶναι καθαρὰ Ἴρλαν-
δικὸ γέννημα. Δὲν ὑπάρχουν στὸ μεσογειακὸ κλίμα
μας ζωντανοὶ ἄνθρωποι μὲ τέτοια προσήλωση στὴ
Βίβλο, πὸ νὰ δέχονται μὲ τόση ἀταραξία τὰ χτυπή-
ματα τῆς μοίρας, θρημώντας μόνο σὰν τὸν Ἰώβ καὶ
μάλιστα ν' ἀποφασίζουν νὰ ξεκολλήσουν ἀπ' τὴν
πολυθρόνα τους μονάχα γιὰ νὰ σώσουν—ἀπ' ὄχι καὶ
πολὺ ἐνδεγόμενον κίνδυνον—τὴ ζωὴ τοῦ βιαστῆ τῆς κό-
ρης τους καὶ σύγκαιρα τοῦ δικοῦ τους ἀνελέητου ἐκβι-
αστῆ. Ὡστόσο, ὅταν βλέπει τὸ γιό του νὰ κινδυνεύει
τὰ κρεμαστεῖ, ἂν παραδινόταν στὴς ἀρχὲς ὁμολογών-
νας τὸ φόνον τοῦ Γουΐδερω, ὁ Φέργκυσσον ξεχνᾷ γιὰ μιὰ
στιγμὴ καὶ Βίβλο καὶ Δέκα Ἐντολὲς καὶ ἀγωνίζεται
νὰ πείσει τὸ μοναχογιό του νὰ ξεφύγει τὴ δίκαιη
τιμωρία δραπετεύοντας σὲ ξένον τόπον. Μὰ μόνο γιὰ
μιὰ στιγμὴ, γιατί ὕστερα ἀπὸ λίγο τὰ ξαναθυμᾶται,
ὁμολογώντας μὲ συντριβὴ τὴν πρόσκαιρη λιποψυχία
του, καὶ ξαναθυθίζεται στὸ διάβασμα τῆς Ἀγίας Γρα-
φῆς. Ἡ παράσταση στάθηκε ἀρκετὰ εὐπρόσωπη μὲ
πρωταγωνιστὴ τὸν κ. Μῆτσο Μυράτ, πὸ ὕστερα
ἀπὸ τόσα χρόνια ξαναγύρισε στὸ θίασον, ὅπου τόσες
καὶ τόσες δημιουργίες εἶχε διαπλάσει.